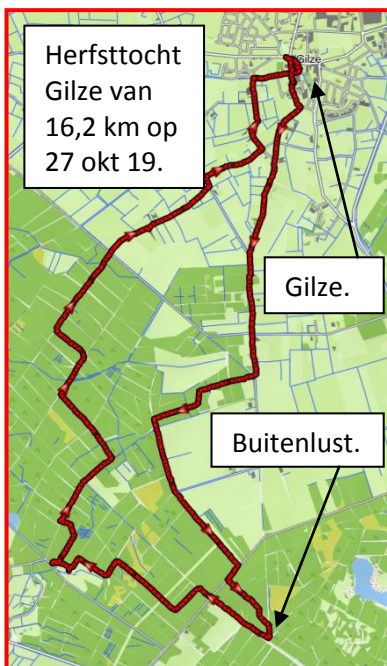

16,2 kilometer wandelen vanuit Gilze naar en door Chaamse Bossen op 27 oktober 2019.

Vannacht is de klok een uur terug gezet. Een langere nacht en op “hetzelfde” moment opstaan geeft een uur meer rust. Daar ben ik blij mee. Ik heb het stoute plan om met de fiets naar Gilze te rijden en daar georganiseerd te gaan wandelen. Dat vraagt extra energie. Tegen 9 uur zit ik op de fiets en laat me leiden door de kortste route die de Fietsersbond mij op de computer aanbiedt. Die loopt langs de onderkant van Breda en komt uit op 37 kilometer. Tegen kwart over elf rijd ik rechtsaf de Kerkstraat in. Er is veel volk op de been, maar het zijn geen deelnemers aan de Herfsttocht van de wandelclub uit het dorp. De drukte hangt samen met de

bevrijding van Gilze, 75 jaar geleden. In het modern ingericht gemeenschaphuis schrijf ik in voor de 16 kilometer. Ik krijg een kaartje en een nauwkeurige beschrijving van de omloop. Bovendien is route onderweg duidelijk uitgepijld. Tegen half 12 ben ik op stap. Langs de Alphenseweg staan op de topo-kaart veel parallelle hoogtelijnen. Ze corresponderen met een vlakke, relatieve laagte van een paar meter. De omgeving van Gilze is in de ondergrond rijk aan lagen leem. Tientallen jaren is de leem gebruikt voor het maken van bakstenen. Een monument herinnert aan dit verleden. De steenfabriek is al lang met pensioen, maar is niet helemaal afgebroken. Wat er van over is, is omgetoverd tot een woning met handhaving van authentieke onderdelen. Mooi! Wat ook interessant is zijn twee schaapskooien. De ene is heringericht als een groot woonhuis in boerderijstijl. De andere is een kleine kooi, die als zodanig intact is

gebleven. Hoewel, de schapen zijn voorgoed vertrokken, hun onderkomen is gebleven. Bij het opknappen van de kooi is een jaartal ingemetseld: 1667. Dat is lang geleden. Bovendien valt het toevallig samen met het einde van de Tachtigjarige Oorlog. Met de Vrede van Munster, een jaar later, is de Spaanse bezetter definitief uit ons "land" verdreven. Na een paar kilometer loop ik langs en door het Chaamse Bos. Het is van oorsprong een productiebos; naaldbomen overheersen. Het inrichtingspatroon is zakelijk en rechtlijnig. Een drone zou er een schaakbord in herkennen. Het bos wordt doorsneden met een tegelfietspad. Deze Maastrichterbaan ligt er slecht bij en vormt een gevaar voor de gebruikers. De wegbeheerder heeft het aan het langzame verkeer onttrokken. Halverwege komt camping Buitenlust bij Chaam in beeld. Ik gun mezelf de tijd om de helft van mijn knapzak leeg te maken. Een kop koffie en een lekker stuk appelgebak maken het menu compleet. De tweede helft buig ik terug naar Gilze en leg de meeste kilometers af in het bos. Beschut lopen, loopt lekker. Het bos heeft zijn herfststooi aangetrokken. Grote varens zijn helemaal bruin. Blad en naalden liggen onregelmatig gespreid over de paden. Als ik het bos uitzwaai heb ik nog 3 kilometer voor de boeg. Aan de Besterd mag ik even rechtsaf, naar een bijgebouw van een grote boerderij. Koffie en de laatste boterhammen staan borg voor een frisse laatste en derde etappe. In het centrum kom ik uit bij de kerk. Ik maak een extra rondje om het gebouw. Wat opvalt is dat de toren er relatief goed uitziet, terwijl de rest van het gebedshuis opvallend ouder oogt. Bij toeval loop ik tegen een klein infopaneel aan. Wat frappant!! Terugtrekkende Duitse soldaten hebben de toren op 27 oktober 1944 laten springen. De toren is na de oorlog weer opgetrokken en vastgeklonken aan dat deel van de kerk, dat onbeschadigd is gebleven. Ik sta tegenover de kerk en lees de tekst een tweede keer. Ik beseft op de plek te staan waar de toren tot ontploffing is gebracht. Nogmaals, op de dag af 75 jaar geleden. In het gemeenschaphuis lever ik mijn inschrijfkaart in en mag 16,2 kilometer bijschrijven. Het is een bijzondere tocht met een historisch spoor ernaast. Om 4 uur zit ik op de fiets op weg naar huis. Ik kies voor de vertrouwde route die meer zuidwaarts over Chaam en Rijsbergen loopt. Om kwart voor 6 ben ik 43 kilometer verder en zit mijn reis er op. Een kwartier later gebruiken we samen de warme maaltijd. En of het gesmaakt heeft!

Piet Schepers.

Roosendaal, 28 oktober 2019.

16,2 kilometer wandelen vanuit Gilze naar en door Chaamse Bossen op 27 oktober 2019.